

حقوق طبیعی

مصونیت پارلمانی

در حقوق جزائی فرانسه

قسمت دوم

مصونیتی که در ماده ۱۳ قانون ۲۵ فوریه ۱۸۷۵ و ماده ۴۱ قانون ۲۹ ژوئیه ۱۸۸۱ اشاره به آن شده است.

۱ - سخنرانی در جلسه پارلمان

۶ - سخنرانی که در جلسه مجلس شده است - طبق ماده ۱۳ قانون ۲۵ فوریه ۱۸۷۵ هیچ يك از اعضاء مجلسین را نمیتوان بعلت عقایدیکه در مجلس اظهار کرده است یا آرائیکه داده است و در موقع انجام وظیفه نظریات خود را اظهار داشته و رأی داده است تعقیب نمود ماده ۴۱ قانون ۲۹ ژوئیه ۱۸۸۱ مقرر داشته است که سخنرانیهای اعضاء مجلسین نمیتواند منشاء تعقیب قرار گیرد این مصونیت برای حمایت از آزادی مباحثات پارلمانی میباشد بشا بر این مصونیت مربوط بسخترانیهای اعضاء پارلمان در حین انجام وظیفه است مثلاً در موردیکه یکی از اعضاء پارلمان یا یک نفر سناتور سخنرانی خود را درج نماید یا اعلان کند و بدینوسیله باعث اشاعه آن در جامعه شود از این قاعده مستثنی است ولی چون مفاد ماده ۴۱ عام است مصونیت نه فقط مربوط بسخترانیها نیست که در مجلس میشود بلکه شامل حال بامورین دولت و اشخاصیکه در کمیسیونهای تحقیق پارلمانی نیز دعوت شده اند میباشد اگر وکلی وعده داده باشد که پیشنهادی که بمجلس تسلیم شده بصورت قانون درآورد مشمول این مصونیت نخواهد بود.

۷ - گزارشها و مدارك دیگری که بدستور مجلس

چاپ شده است •

ماده ۴۱ قانون ۲۹ ژوئیه ۱۸۸۱ همان مصونیت را برای گزارشها و مدارك دیگری که بدستور مجلس چاپ نشده است قائل است این مصونیت شامل سخنرانیهائیکه چاپ شدن آن بدستور مجلسین بوده است نیز میشود و همچنین شامل صورت مجلسها و استماع گواهی گواهانی که در يك تحقیق پارلمانی ادای گواهی کرده اند نیز میگردد که گواهی مزبور ممکن است بدستور مجلسین در مجله رسمی هم درج شده باشد راجع باین قسمت مصونیت تا موقعیست که در حدود دستور مجلسین رفتار شده باشد مثلاً اگر همین نوشتجات در روزنامه سیاسی از روی مجله رسمی درج شود و حال آنکه مجلسین فقط درج آنرا در مجله رسمی اجازه داده است صاحب روزنامه سیاسی نمیتواند از مصونیت مقرر استفاده نماید •

۸ - اعتراضات و عرضحال هائیکه به مجلسین تسلیم میشود - وقتیکه اعتراضی بر علیه انتخاب شخص می شود و عرضحالی داده میشود و اعتراض مزبور و عرضحال شامل عبارات توهین آور است نمیتوان قضیه را تعقیب نمود و آن قسمتی را که خوانده شده و در مجله رسمی چاپ شده است مورد تعقیب قرار داد •

۹ - محدود بودن مصونیت - سخنرانیهائیکه در یکی از مجلس ها ایراد میشود و انتشار و توزیع نوشتجات بدستور مجلس نمی تواند منشاء دعاوی کیفری یا مدنی گردد •

۲. گزارش مذاکرات مجلس

۱۰ - آزادی درج گزارش - فعلا درج گزارش مذاکرات مجلس کاملاً آزاد است هر روزنامه نگاری میتواند یا آنکه گزارش مذاکرات را از روی برگزیده رسمی عیناً درج نماید یا آنکه خلاصه و شرح تفصیلی آنرا از خود نوشته و درج کند.

۱۱ - شرایط مصونیت - طبق ماده ۴۱ قانون

۲۹ ژوئیه ۱۸۸۱ گزارش جلسات مجلس که در روزنامه‌ها

درج میشود نمیتواند منشاء هیچ دعوی کیفری یا مدنی شود بشرط آنکه اولاً مذاکرات مربوط بمجلس علنی باشد نه کمیسیونها و جلسات مخفی مجلس ثانیاً گزارش مزبور از روی حق نیت درج شده باشد گزارشی که از روی سوء نیت درج شده باشد جنحه خاصی را تشکیل نمیدهد بلکه فقط ناشر آن از مصونیت مندرج در ماده ۴۱ استفاده نمیکند و طبق قواعد عمومی و گستاخان عمومی تعقیب خواهد شد مثلاً گناه توهین در حق انجام وظیفه هتک حرمت و غیره که مندرجات نوشته ممکن است حاوی آن باشد.

مطبوعات

در حقوق جزائی فرانسه

۱ - آزادی طبع - چاپ آزاد است (قانون ۲۹ ژوئیه ۱۸۸۱) مهذا چاپ کنند. مکلف است رعایت نکات ذیل را بنماید:

اولاً نام و محل اقامت خود را درج کند و الا بجریمه نقدی ازینج تایانزده فرانک محکوم خواهد شد .
ثانیاً در موقع چاپ چند نسخه برای بنگاههای ملی تخصیص دهد (قانون ۲۹ ژوئیه ۱۸۸۱ ماده ۳)
۲ - عده نسخ - عده نسخ برای مطبوعات دو نسخه است و برای تصاویر و غیره ۳ نسخه مثلاً نوتهای موسیقی غیر مطبوعات میباشد (قانون ۲۹ ژوئیه ۱۸۸۱)
۳ - مسئولیت کیفری صاحبان چاپخانه - صاحبان چاپخانه بمجاز آنها تیکه در قانون مطبوعات مقرر گردیده است محکوم خواهند شد [قانون ۲۹ ژوئیه ۱۸۸۱ ماده ۴۲] بدیهی است موقعیکه خود گناهکاران اصلی تحت تعقیب میباشند و گناه متوجه آنان است دیگر چاپخانه چی بعنوان شریک گناه تعقیب نمیشود ولی این مسئله مانع از آن نیست که بعلمت وارد ساختن خسارات تحت تعقیب حقوقی واقع شوند ولی صاحبان چاپخانه ممکن است جزاً مسئول شناخته شوند و شریک گناه محسوب شوند در صورتیکه گناهش نه از جهت چاپی که شده است باشد بلکه از جهت مسئولیتی باشد که ماده ۶۰ قانون کیفر همگانی تعیین کرده است .

۲ - عده نسخ - عده نسخ برای مطبوعات دو نسخه است و برای تصاویر و غیره ۳ نسخه مثلاً نوتهای موسیقی غیر مطبوعات میباشد (قانون ۲۹ ژوئیه ۱۸۸۱)
۳ - بخش نامه های تجارتنی با صنعتی و برگزیده دیگر از قبیل برگزیده چاپی برای دعوت عروسى با اعلام مرک

تسلیم نسخه های مزبور در پاریس بوزارت کشور به عمل میاید و در نقاط دیگر فرماندار و بخشدار در مقابل تسلیم هر نسخه رسید داده میشود (بخشنامه داخلی مورخه ۲۹ نوامبر ۱۹۰۲)

از قواعد فوق موارد ذیل مستثنی است:

۱ - مطبوعاتی که نبایستی بین عموم منتشر شود.
۲ - برگزیده رایج با خذرای .
۳ - بخش نامه های تجارتنی با صنعتی و برگزیده دیگر از قبیل برگزیده چاپی برای دعوت عروسى با اعلام مرک